

142.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 lutego 1925 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Na zasadzie postanowienia § 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 117 poz. 1043) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedmiotem monopolu sprzedaży jest wszelka sól jadalna, a zatem tak warzonka jak i kamienna, bez względu na to czy czysta, czy też zmieszana z innymi ciałami.

§ 2. Cenę sprzedaży soli dla hurtowych sprzedawców ustanawia się następująca:

- a) warzonka z Wieliczki . . . . . 25 zł.
- b) " " innych salin . . . . . 20 "
- c) kamienna sól mielona z kopalni w Wapnie . . . . . 20 "
- d) kamienna sól mielona z innych kopalni t. zw. szara . . . . . 13 „ 20 gr.

Sól kamienna, wymieniona pod c) i d) w krukach o 2 złote taniej.

Ceny powyższe rozumie się za 100 kg. soli franco wagon kopalnia względnie salina bez opakowania.

Ceny sprzedaży soli dla drobnych sprzedawców i dla konsumentów ustanowią izby skarbowe, względnie wydział skarbowy śląskiego urzędu wojewódzkiego, na podległym im obszarze z uwzględnieniem stosunków miejscowych.

§ 3. Sól przywożona za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu z zagranicy lub z obszaru, na którym nie obowiązuje rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli—podlega opłacie monopolowej w kwocie 20 zł. od 100 kg. warzonki względnie w kwocie 18 zł. od 100 kg. soli kamiennej.

§ 4. Organem powołanym do nabywania i sprzedawania wszelkiego rodzaju soli na potrzeby skarbowego monopolu solnego — jest Biuro Sprzedaży Soli z siedzibą w Warszawie, podległe bezpośrednio Ministerstwu Skarbu. Biuro Sprzedaży Soli może za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu otwierać ekspozytury w innych miastach.

§ 5. Izby skarbowe, względnie wydział skarbowy śląskiego urzędu wojewódzkiego, uprawnione są do wydawania pozwoleń na nabywanie w Biurze Sprzedaży Soli przepisowo skażonej soli:

- a) przemysłowcom na potrzeby zakładów przemysłowych, znajdujących się na obszarze izby, względnie wydziału, tudzież
- b) rolnikom oraz organizacjom rolników na poprawienie paszy dla bydła po cenie każdorazowo obowiązującej dla danego gatunku soli, na warunkach przewidzianych w odnosnej instrukcji.

§ 6. Przedmiotem obrotu na obszarze Rzeczypospolitej może być wyłącznie sól jadalna nabywana z miejsc produkcji za pośrednictwem Biura Sprzedaży Soli.

§ 7. Na prowadzenie hurtowego handlu solą jadalną potrzebne jest pozwolenie właściwej izby skarbowej, względnie wydziału skarbowego śląskiego urzędu wojewódzkiego.

Na prowadzenie drobnej sprzedaży soli nie potrzeba osobnego pozwolenia władz skarbowych.

§ 8. W każdym powiecie mają być otwarte co najmniej dwie hurtowe sprzedaże soli, a to zależnie od potrzeb miejscowych.

Ilość drobnych sprzedaży soli nie podlega żadnemu ograniczeniu.

§ 9. Osoba fizyczna lub prawna może otrzymać tylko jedną koncesję na handel hurtowy. Wyjątek stanowią instytucje handlowo-gospodarcze o charakterze społecznym, działające na obszarze kilku powiatów lub województw, które mogą otrzymać osobne koncesje na hurtowy handel solą na każdy powiat, w którym rzeczywiście posiadają ekspozyturę.

§ 10. Nie mogą otrzymać pozwolenia na handel solą: osoby nie posiadające obywatelstwa polskiego, osoby prawomocnie skazane za przemyślnictwo albo za defraudację podatkową, jako też osoby skazane za oszustwo, lichwę żywnościową lub inne przekroczenia popełnione z chęci zysku, dalej osoby do których majątku ogłoszono konkurs, wreszcie osoby, które z jakichkolwiek innych powodów nie zasługują na zaufanie władz skarbowych.

§ 11. Podania o pozwolenie na prowadzenie hurtowego handlu solą należy wносить do właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów (dyrekcji okręgu skarbowego).

Do podania o hurtowy handel solą należy dołączyć dowody, że proszący posiada obywatelstwo polskie i wymagane warunki (§ 10).

§ 12. Pozwolenie na hurtowy handel solą uprawnia do nabywania tego artykułu w ładunkach wagonowych w Biurze Sprzedaży Soli lub też z magazynów na salinach i kopalniach soli, wskazanych przez to Biuro, do przechowywania soli w lokalu na ten cel przeznaczonym i do sprzedawania jej drobnym sprzedawcom po cenie taryfowej ustanowionej przez Ministra Skarbu, względnie przez izbę skarbową lub wydział skarbowy śląskiego urzędu wojewódzkiego.

§ 13. W pozwoleniu na handel solą ma być podane:

- a) imię i nazwisko osoby fizycznej lub prawnej uprawnionej do prowadzenia handlu solą,
- b) dokładne miejsce (miejscowość, ulica, numer domu) gdzie ma być handel prowadzony,
- c) że sól jadalną należy nabywać w Biurze Sprzedaży Soli w Warszawie lub w ekspozyturach tegoż Biura.

§ 14. Uprawnienie na hurtowy handel solą nie może być ani wydzierżawione, ani odstępywane in-

nym osobom. Prowadzenie takiego handlu przez zastępcę zależne jest od zezwolenia tej władzy skarbowej, która nadała pozwolenie na prowadzenie hurtowego handlu solą.

§ 15. Sprzedawca obowiązany jest sprzedawać sól po cenach ustanowionych przez izbę skarbową i w takim stanie, w jakim ją pobrał.

§ 16. Sól nie może być przedmiotem handlu domokrajnego, względnie obnośnego.

§ 17. Hurtowy sprzedawca soli obowiązany jest:

- 1) posiadać na składzie zapas odpowiadający co najmniej miesięcznemu zapotrzebowaniu,

- 2) sprzedawać ją drobnym sprzedawcom w żądanych ilościach w miarę posiadanego zapasu.

W razie grożącego braku soli w pewnej miejscowości może hurtowy sprzedawca za zezwoleniem najbliższej kontroli skarbowej ograniczyć ilość soli sprzedawanej poszczególnym drobnym sprzedawcom.

§ 18. Hurtowa sprzedaż soli musi być oznaczona na zewnątrz napisem: „Hurtowa sprzedaż soli”.

W lokalu sprzedaży musi znajdować się na widocznym miejscu koncesja na sprzedaż soli, tudzież cennik zatwierdzony przez właściwą władzę skarbową.

§ 19. Dla użytku władz skarbowych obowiązani są hurtowi sprzedawcy soli prowadzić:

- a) księgę składową z kontem przychodu na sól nabywaną z Biura Sprzedaży Soli, udokumentowanymi fakturami tegoż Biura i z kontem rozchodu na sól wydaną drobnym sprzedawcom,

- b) wykaz drobnym sprzedawców pobierających sól z uwidocznieniem ilości pobieranej soli.

Księga składowa ma być zamykana miesięcznie.

Drobnym sprzedawcom soli zwalnia się od prowadzenia osobnych zapisków na obrót solą.

§ 20. Pozwolenie na handel solą wydaje się zasadniczo na czas nieograniczony.

§ 21. Pozwolenie na prowadzenie handlu solą gaśnie:

- 1) wskutek upływu czasu, na który opiewało,
- 2) wskutek zrzeczenia się go przez uprawnionego,
- 3) wskutek śmierci uprawnionego,
- 4) wskutek odebrania go przez właściwą władzę skarbową.

§ 22. Pozwolenie należy odebrać:

- 1) jeżeli uprawniony do handlu solą nie spełnia obowiązków nałożonych nań przez rozporządzenia władz skarbowych, a przede wszystkim jeżeli uprawnienie na hurtowy handel odstąpił drugiej osobie, lub też jeżeli nie posiada przepisanej ilości soli,

- 2) jeżeli zajdą okoliczności przewidziane w § 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 23. Osoby fizyczne lub prawne, trudniące się w dniu 31 stycznia b. r. hurtowym handlem soli, o ile zamierzają handel nadal prowadzić, mają w czasie od dnia 1 do 31 marca b. r. donieść o tem pisemnie właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów, względnie dyrekcji okręgu skarbowego podając:

- a) od jakiego czasu i na mocy czyjego upoważnienia prowadzony jest hurtowy handel solą,

- b) ile soli jadalnej (w cetnarach po 100 kg.) i z której saliny, względnie kopalni, sprowadziła hurtownia w r. 1924,

- c) jaki gatunek soli ma największy zbyt w siedzibie hurtowni i w jej okręgu,

- d) ilu drobnych sprzedawców i w których miejscowości zaopatruje hurtownia w sól,

- e) po jakiej cenie sprzedaje hurtownia obecnie 100 kg. soli poszczególnych gatunków drobnym sprzedawcom i jak kalkuluje tę cenę, t. j. ile z pobieranej przez nią ceny wypada:

- 1) na cenę nabycia, 2) na koszty przewozu koleją lub kołowo, 3) na koszty wyładowania i ewentualnie workowania, 4) na ubytek transportowy, 5) na inne koszty połączone ze sprowadzeniem i sprzedażą soli,

- f) czy handel solą prowadzony jest samoistnie, czy też w połączeniu z innym przedsiębiorstwem,

- g) ile wynosi cena pobierana w drobnej sprzedaży od konsumentów za 1 kg. soli,

- h) czy uprawniony prowadzi hurtownię osobiście, czy też przez zastępcę (podać imię i nazwisko zastępcy).

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

143.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 lutego 1925 r.

o wypuszczeniu serji III biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 6 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 października 1924 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. № 88, poz. 833) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 marca 1925 roku zostaje wypuszczona serja III biletów skarbowych w odcinkach po 25,100 i 500 złotych z terminem płatności w dniu 1 czerwca 1925 r. na ogólną sumę 20.000.000 złotych.

§ 2. Serja III biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 8 od sta rocznie. Odsetki są płatne zgóry przez potrącenie od sumy imiennej biletów.

§ 3. Sprzedaż serji III biletów skarbowych odbywać się będzie w oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz w innych instytucjach państwowych, publicznych i prywatnych, upoważnionych do tego przez Ministerstwo Skarbu.

§ 4. Serja III biletów skarbowych będzie wykupywana od dnia 1 czerwca 1925 r. do dn. 30 listopada 1925 r. przez Centralną Kasę Państwową i Oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz ewen-